Napsal uživatel Vladimír Konopas - Šaolín
Čtvrtek, 13 Červen 2002 01:00

Ivo Cicvárek & OKO - V letadle *- Prolog - V letadle, Faraon, Včely, Hugo se dívá na televizi a furt přepíná, Řeka - Lužnice, Lom, Sex on-line, Loudavý, Telefony, Zácpa neboli tlačenice, Dopravní zácpa na ulici Milady Horákové v 7:00, Klavír ve křoví, Uvězněná, uvězněný, Vidět víc, Opilí čerti, V letadle, Ryby v hejnu - epilog -* ***celkový čas 47:18 - Vydalo Indies Records***

Pokud si chcete opravdu pořádně vychutnat nové album Ivo Cicvárka, nazvané V letadle, tak počkejte, až přijde večer a ztichnou stroje v nedaleké tovární čtvrti. Pak si rozsviťte v pokoji nějaké příjemné světlo - nejlépe pokojovou lampu, pohodlně se posaďte do vašeho oblíbeného ušáku, nalejte si nějaké lahodné víno (značku laskavě nechám na vašem vkusu a momentální chuti) a pusťte přehrávač.

Nu, a až si album, stejně jako já, poslechnete, napište mi prosím, na něj nějakou recenzi. Mám totiž pocit, že názor každého z vás na tuhle pozoruhodnou desku se bude pokaždé alespoň v něčem lišit. Vlastně nemám jen pocit, už to vím - s několika přáteli jsem si o Ivošově desce již povídal. A názory i pocity byly různé. Od naprosté beznaděje, která na jednoho mého přítele z textů čišela, až po příjemné pohlazení, které pocítila díky Ivošovým písním jedna moje kamarádka. Tedy, poslyšte pocity mé.

Já jsem přečetl několikrát pozorně všechny texty v bookletu, desku jsem si poslechl nesčetněkrát. Stále s ní ale nejsem hotov. Stále objevuji nová a nová slovní spojení, jejich významy, zajímavá dvoj a víceverší, promyšlené harmonické postupy. Ivo Cicvárek na své životní pouti mezi minulou deskou *Vidět víc* a touhle - *V letadle* - jakoby dospěl. Deska je daleko zadumanější (což ale Ivo už dlouho dopředu avizoval - vím), má ucelenou formu a nabízí spoustu otázek, o kterých nás dál, jakoby schválně, nechává přemýšlet. Samozřejmě, že nám Cicvárek sem tam předloží i nějakou tu odpověď, je to ale opět formou nabídnutého

řešení, než definitivního soudu.

O myšlenku nebo výpověď půjde v tomto mém krátkém elaborátu především. Mechanická stavba textů, napsané melodie, harmonie i aranže, precizní vokální i instrumentální zpracování, to všechno spěje k jednomu jedinému cíli - k navození pocitu, stavu; k vyjádření, či spíš k nadhození určité myšlenky. Tím, že na albu prakticky zmizely pauzy mezi jednotlivými písněmi, se dostáváme do víru jakéhosi snu nebo myšlenkového pochodu. Znáte ten pocit - nad něčím usilovně přemýšlíte, až po chvíli po různých myšlenkových odbočkách dospějete opět k jádru problému, který jste před tím řešili. Ivošova deska je vystavěna přesně tak. V prologu alba vám nabídne úvodní sloku titulní písně V letadle, v zápětí jste však velmi jemným a rafinovaným způsobem a za pomoci krásné křídlovky Huberta Ratschkera vmanévrováni do druhé písně *Far aon*
, a pak už to frčí, myšlenka za myšlenkou. U některých témat se Ivo zastaví víc, některé vám jen tak profrčí ušima a vy posloucháte dál. Před závěrečným epilogem (
Ryby v hejnu
) se najednou jakoby vrátíte k původní myšlence - přichází téměř sedmiminutová
V letadle
, tentokrát celá a obsahující myšlenkové segmenty jakoby přejaté z předchozích písní. Poslední verš písně -
V letadle sedíš nepřipravený
- jako by vás přimrazil do ušáku a zároveň vám otevřel nové myšlenkové pastviny. Můžete nakonec dojít k různým abstraktním otázkám, a ačkoli tuším, že text písně V letadle nabízí daleko víc myšlenkových obzorů a rovin, ptám se sám sebe: no jo, co kdyby se mnou fakt někdy to letadlo?? Kdo dostane moji kytaru? Nikdy jsem o tom nepřemýšlel, aspoň na kousek papíru do futrálu bych to měl napsat? Zatím ale nevím - prostě jsem nepřipravený? Vlastně mi najednou - nevím proč - v mysli vytanula vzpomínka na jednu reportáž z loňského New Yorku, kdy mnoho lidí, uvězněných v jedné z manhattanských věží, telefonovalo svým blízkým, aby jim ještě naposledy řekli, jak je mají rádi. Mám pocit, že právě tímhle směrem nás asi Ivo Cicvárek směruje, nepřipraveni jsme vlastně kdykoliv?

Teď jsi mi blízko na dosah ruky
Víme, že nespadnem, jenomže co kdyby
Co kdyby zbývala chvíle
Něco si říct, pak pád?

Pokud se podívám už konkrétně do nitra jednotlivých písní, pak asi nejvíce na mě po titulní *V letadle*
působí právě úvodní
Faraon
. Lehký patos, šansonový

Text třeba o tom, jak jsem potkal faraona/ Bloudil nočním Brnem/ A hledal svoji pyramidu/ (A sochu se svým jménem)/ A já mu nabídl první díl Pijoana/ Jenže žádná z těch soch nebyla jeho
. Vedle nadčasového a skvěle zpracovaného
Klavíru ve křoví
a stejně nadčasových
Opilích čertech
je tu aktuální výpověď
Sex on-line
(o anonymním chatování na netu) - mimochodem nádherně pojatá Kamilou Vozákovou z Mošen - a
Telefony
, reflexe moderní doby a zároveň kontrastní pohled na dva rozdílné světy. U některých písní se mi zaryl pod kůži určitý segment víc, než ostatní text, a to například u písně
Včely (Kdyby tak všichni lidi mohli/ Bodnout za život jenom jednou
), nebo u skladby
Řeka - Lužnice (?Paměť je svízel přítula?
), ve které si s Cicvárkem zazpívala duet jeho žena Lucka.

Pak jsou skladby, které mě zaujaly něčím jiným, než textem. Mezi těmi jsou samozřejmě i tři na albu použité orchestrálky, z nichž nejvíc se mi líbila *Zácpa neboli tlačenice*, bezprostředně navazující na *Telefony* z hlíny. V zácpě nehraje jediný hudební nástroj, zvuků a hlasů je v nich ale díky Mošnám a Oku vrchovatě. Nejméně z řečených orchestrálek mi vyhovuje na
Zácpu
bezprostředně navazující
Dopravní zácpa na ulici Milady Horákové v 7 hodin ráno
, kde se sice ukázaly výborné instrumentální dovednosti Oka, kterou bych však vzhledem k její lokalizaci na desce udělal buď podstatně kratší, nebo výrazně expresivnější. Takhle mám pocit, že napětí, vyvolané
Telefony
a
Zácpou
, opadá příliš brzy (vlastně se postupně nenápadně vytrácí) a následující
Klavír ve křoví
tím pádem nepřináší to správné uvolnění, které by takto umně vystavená "oddechovka" měla přinést.

Pokud jsme se dostali už k hudbě jako takové, tu samozřejmě stejně jako texty napsal všechnu Ivo osobně, o čemž svědčí typicky cicvárkovské harmonie, chvílemi jakoby obkreslené z minulé desky (konkrétně například mezihra v písni *Uvězněná - uvězněný*, *Včely* kompletně). Lehce odbitá mi také přijde melodie u

Telefonů
, kde autor jakoby sáhnul po prvním nápadu, aniž by zkoumal, nevede-li cesta i jinudy. Abych Ivovi ale nekřivdil, tak na druhou stranu musím vyzdvihnout především celkovou kompozici a aranže většiny důležitých orchestrálních pasáží, viz například nádherná mezihra u písně *V letadle*
. A tady se vlastně znovu vracím k onomu navozování pocitů, o kterém jsem psal již v úvodu. Myslím, že by bylo rozhodně zajímavé, svěřit někdy v budoucnu Cicvárkovi nějakou filmovou hudbu, docela bych byl zvědavý na výsledek.

Na desce Ivo Cicvárka & Oka působí řada skvělých hostů, ale vyjmenovávat je nebudu, nejlépe je zavřít oči a desku si poslechnout. Zmíním na závěr snad jen jediného, po druhé desce už tradičního hosta - Žofii Kabelkovou, které duet s Ivošem sice výborně sednul, nicméně myslím, že laťka nasazená na minulé desce *Novým rokem* tkví sakramentsky vysoko. Její další překonávání bude stát všechny zúčastněné dle mého ještě hodně úsilí.

No a co ještě dodat? Krásně vyvedený a podařený booklet a přebal desky si prohlédnete sami, až si ji u svého prodejce koupíte, a tak můžu s klidným svědomím přikročit k závěrečné myšlence této recenze: Ivo Cicvárek sice v písních evidentně čerpá ze svých vlastních zážitků a prožitků, ale nakonec myslím, že mluví za valnou většinu z nás, čili řekl bych, že v těch písních, aniž bychom to tušili, žijeme my všichni. Stejně tak, jako v nás na oplátku žijí Cicvárkovy písně. Alespoň ve mně tedy stoprocentně.